

1. विश्ववेदस् adj. = 1. विश्वविद्. होतृ RV. 1, 36, 3. 44, 7. हूत 4, 8, 1. Agni 1, 143, 4. 147, 3. 3, 23, 1. Götter überh. 10, 66, 1. 5. 93, 7. Varuṇa und die Âditi 5, 67, 3. 8, 18, 11. 27, 21. 25, 3. 42, 1. 47, 3. Pūshan 1, 89, 6. VS. 10, 9. die Marut 5, 60, 7. AV. 3, 3, 1. 6, 92, 1.
2. विश्ववेदस् adj. = 2. विश्वविद् etwa RV. 1, 139, 3. VS. 3, 38. 7, 45. Bṛh. P. 8, 3, 26 (nach dem Comm.).
- विश्ववेदिन् adj. allwissend; m. N. pr. eines Ministers Mārk. P. 118, 28. fgg.
- विश्वव्यचस् adj. Alles in sich fassend, — aufnehmend RV. 3, 46, 4. VS. 5, 33. 13, 56. 15, 17. 18, 44. AV. 9, 7, 15. 12, 3, 19. 53. TS. 1, 1, 2, 1. 4, 4, 12, 5. TBr. 1, 5, 1. 5. 2, 4, 2, 7.
- विश्वव्यापिन् adj. das All erfüllend WEBER, RĀMAT. Up. 328.
- विश्वशंभु m. N. pr. eines Lexicographen Verz. d. B. H. No. 808. Verz. d. Oxf. H. 183, b, 42. H. 226. Schol.
- विश्वशंभू adj. Allen zur Wohlfahrt dienend RV. 1, 23, 10. 160, 1. 4. 6, 70, 6. 10, 81, 7. श्रापः VS. 4, 7.
- विश्वशर्षस् adj. in ganzer Schaar, vollzählig RV. 5, 34, 8.
- विश्वशारद् adj. alljährlich oder ein ganzes Jahr dauernd AV. 9, 8, 6. 19, 34, 10.
- विश्वशूर्च adj. allstrahlend RV. 7, 13, 1.
- विश्वशृङ्ग (विश्व + शृङ्ग) adj. (f. श्रा) allblinkend, bunt, schillernd: श्रापः RV. 1, 163, 8. 3, 31, 16. इषः 10, 134, 3. रपि 9, 93, 5. वाताः 8, 70, 9.
- विश्वश्रद्धाज्ञानवत् n. Bez. einer der 10 Kräfte eines Buddha Buddh. Trigl. 8, b. BURNOUT in Lot. de la b. 1. 784.
- विश्वसेवनन n. ein Mittel Alle zu bezaubern Spr. (II) 2782.
- विश्वसख m. Jedermanns Freund RAGH. 18, 23.
- विश्वसत्तम adj. der allerbeste: Kṛṣṇa MBh. 14, 1485.
- विश्वसनीय (von सस् + वि) adj. Vertrauen verdienend, — erweckend: स्त्रियः WEBER, KṚṢṆĀ. 266. der Liebesgott und der Mond Çāk. 32, 5. श्रायुर्धं मन्मथस्य MĀLAV. 37. n. impers.: नहि विश्वसनीयं स्यात्तपस्क्वस्थिते ऽधमे man darf nicht trauen Spr. 1310. तस्य PĀNĀT. 103, 1. Davon ऽता f. das Einfließen von Vertrauen: श्रेष्ठा दोषितमो ऽपि विश्वसनीयतास्य वपुषः Çāk. 27, 17. ऽव n. dass.: श्रविश्वसनीयत्वात्सख्यास्ते MĀLAV. 32, 17. — Vgl. विश्वसितव्य, विश्वास्प.
- विश्वसेभव adj. aus dem Alles entspringt: महापुरुष HARIV. 14119. fg.
- विश्वसह 1) m. N. pr. eines Sohnes des Dhjushitāçva (Abhjutthitāçva) RAGH. 18, 23. VP. 386. des Ilavila (Aidaviḍa) 383. Bṛh. P. 9, 9, 41. — 2) f. श्रा N. einer der 7 Zungen des Feuers GAṬĀDH. im ÇKDr.: vgl. विश्वरूपी und विश्वरुची.
- विश्वसहाय adj. im Verein mit (nebst) den Viçve Devāḥ HARIV. 12614.
- विश्वसातिन् adj. Augenzeuge von Allem, allsehend PRAB. 113, 7. 8.
- विश्वसामन् m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Âtreja, Liedverfassers von RV. 5, 22, 1. eine Personification VS. 18, 39.
- विश्वसार 1) m. N. pr. eines Sohnes des Kshatrauḡas Verz. d. Cambr. H. 7. v. 1. विमिसार u. s. w. — 2) n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 93, b, 15. 101, b, 21. 104, a, 23. Verz. d. B. H. No. 1333.
- विश्वसारक n. Cactus indicus Roxb. (विदर्) ÇABDĀK. im ÇKDr.
- विश्वसाह m. N. pr. eines Sohnes des Mahasvant Bṛh. P. 9, 12, 7.

०साहन् ed. BURN.

विश्वसिंह m. N. pr. eines Fürsten LIA. II, 784.

विश्वसितव्य (von सस् + वि) n. impers. zu trauen: तस्माद्विश्वसितव्यं च शङ्कितव्यं च केषुचित् MBh. 12, 2994. 2272. PRAB. 34, 2. — Vgl. विश्वसनीय, विश्वास्प.

विश्वसुर्विद् adj. nach dem Comm. Alles wohl verschaffend RV. 1, 48, 2.

विश्वसू adj. allgebärend AV. 12, 1, 17.

विश्वसूत्रधृक् m. der Baumeister des Weltalls: Vishṇu PĀNĀR. 4, 3, 27.

विस्वसूत्र (nom. ऽसृग्; ऽसृङ् H. 212, Sch. ऽसृ पत्र MBh. 7, 1464 fehlerhaft für ऽसृयत्र, wie die ed. Bomb. liest) adj. allschaffend, m. Schöpfer des Alls; Bez. nicht näher bestimmter schöpferischer Wesen AV. 11, 7, 4. TBr. 3, 12, 9. 2. PĀNĀV. Br. 25, 18, 1. fgg. प्रज्ञापते विश्वसूत्रोवधेयः (!) TBr. 2, 8, 4, 1. ÂÇV. Çr. 2, 14, 12. MAITRJP. 6, 8. Nṛs. TĀP. Up. in Ind. St. 9, 86. M. 12, 50. MBh. 7, 1464. 14, 1435. 1437. RAGH. 10, 16. KUMĀRAS. 1, 50. 3, 28. Çr. 9, 80. ÇĀMĒ. zu BṚH. ÂR. Up. S. 113. Bṛh. P. 1, 3, 2. 2, 1, 26. 9, 17. 3, 4, 11. 5, 9. 6, 5. 7. 10. 10, 27. 11, 22. 18, 3. 24, 21. 4, 2, 34. 24, 72. 6, 3, 15. 8, 1, 1. 3, 26. 13, 23. fg. 10, 84, 16. 83, 6. 12, 4, 4. PĀNĀR. 2, 2, 95. विश्वसूत्रामपनम् eine best. Feier ÂÇV. Çr. 12, 5, 19. KĀTJ. Çr. 14, 5, 25. ÇĀMĒ. Çr. 13, 28, 8. 14, 72, 1. MAÇAKA 11, 10 in Verz. d. B. H. 74. ऽसृन् m. = ब्रह्मन् AK. 1, 1, 4, 12. H. 212, Schol.

विश्वसृष्टि f. die Schöpfung des Alls MĀRK. P. 99, 44.

विश्वसेन m. 1) N. des 18ten Muhūrta Ind. St. 10, 296. — 2) N. pr. eines Lehrers Wilson, Sel. Works I, 338, N.

विश्वसेनराज् m. N. pr. des Vaters des 16ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī H. 37.

विश्वसौभाग adj. alles Glück bringend: Pūshan RV. 1, 42, 6. der Wagen der AÇV in 137, 3.

विश्वस्त 1) adj. s. u. सस् + वि. — 2) f. श्रा Wittwe AK. 2, 6, 1, 11. TRIK. 2, 6, 5. 3, 3, 183. H. 330. an. 3, 301. MED. t. 133. HALĀ. 2, 332.

विश्वस्था f. 1) Asparagus racemosus Willd. (sich überall findend) RĀ ĀN. im ÇKDr. — 2) schlechte v. l. für विश्वस्ता Wittwe COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 6, 1, 11.

विश्वस्पृज् adj. unter den Beinamen des Mahāpuruṣa HARIV. 14120. दिवस्पृज् die neuere Ausg.

विश्वस्फटिक m. N. pr. eines Fürsten von Magadhā VP. 479.

विश्वस्फाटि, विश्वस्फाणि und विश्वस्फार्णि Varianten von विश्वस्फटिक VP. (II) 4, 217.

विश्वस्फूर्ति m. = विश्वस्फटिक Bṛh. P. 12, 1, 34. ऽस्फूर्ति v. l. VP. (II) 4, 217.

विश्वैक und विश्वैका adv. allezeit, immerdar RV. 1, 111, 3. 160, 5. 2, 12, 15. 24, 15. 33, 14. 4, 31, 12. 6, 1, 3. 47, 15. 7, 21, 9. दृक्वृत्तौसि विश्वैका 8, 43, 26. 44, 22. 48, 14. 10, 91, 6. इन्द्रो अस्मे सुमनो अस्तु विश्वैका 100, 4. AV. 9, 2, 19. 12, 1, 17. 27. 19, 50, 2. — Vgl. विश्वय, विश्वाहा.

विश्वकर्तृ m. Zerstörer des Weltalls: Çiva Çiv.

विश्वहेतु m. die Ursache von Allem: Vishṇu PĀNĀR. 4, 3, 152.

विश्वान् adj. überall Augen habend: महापुरुष HARIV. 14119.

विश्वैङ्ग adj. mit allen Gliedern versehen, vollständig: विश्वैर्विश्वैङ्गैः सृक्तं सं भवेम AV. 12, 3, 10. विश्वाङ्गं रूपं पुनर्तिर्भिर्भिर्भि 19, 49, 8.